

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТЕ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ назовава сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли меидиета; важъ отъ имперіята, 4 бѣли меидиета. Спомо- ществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са отнасятъ до редакціята надписуватъ-са до Никола Геновича. Възпити настоя- телни отговарятъ за вѣстникътъ. Подписката за спомоществованіята става направо у Ц—градъ-Галата при Никола Геновича, издателя на вѣстникътъ. —

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Ний са чудимъ дѣто Съвѣтникътъ са потаива и не хортува още нищо за рѣ- шеніето зето отъ Гръцити и отпразено най- много срѣщу народната ни черкова на Ба- латъ. Съвѣтникътъ са страхува, види са работата, да не би да смѣти лъжливата радостъ сторена отъ новината за завръща- ніето на двамата наши владци. Нѣ нѣгово- то страхуване е безвѣрмено.

Когито единъ градъ ще са нападни отъ неприятели караванити турени покрай кале- тата струватъ тутакси хаберъ и испущатъ викови за помощъ. Нѣ намѣсто да стори ха- беръ и да испуни викови, Съвѣтникътъ са потаива кѣту пате въ рашето. Не щатъ ли да кажатъ хората чи самити Гръ- ци сѣ го избрали и сѣ му повѣрили кара- колницата на народните ни интереси?

Ний незнаимъ дали Съвѣтникътъ е чулъ да са хортува за новити интриги на Фенеръ преди да тури подъ печатъ послѣ- дното си нумеро. Обаче положително е чи отъ миналата сѣбота насамъ сичкити хора визятъ рѣшеніето което Гръцити направиха миналата седмица.

Съвѣтникътъ бѣше извадилъ една притурка за да извѣсти завръщаніето на на- шити владци, защо не извади една друга притурка за да извѣсти скоропното затва- раніе на нашата черкова на Балатъ и скоро- пното сюрдисуване на сичкити владци, на сички попови и на сичкити дякони които не ще отгдѣтъ да цалуватъ ръка на гръц- кіята патикъ, да искатъ прошка и да са обричатъ да изпълняватъ нѣгови заповѣди?

Извѣстно, ето една голѣма, една важна новина. Ако тѣзи новина не уплашува нашии балканци, ний са смѣтвали твърдѣ много за искреността на радостта която са виждаха да чувствуватъ кѣту глѣдахъ да са връщатъ нашии владци.

Нѣ има повече. Гръцити разискували о- ще, помежду другити, увѣриватъ ни, върху нѣкой-си колайлъци за да испроводатъ на сюрдютъ трима или четирма отъ главити наши балкански чорбаджии заедно съсъ двама или трима отъ минимити български представители.

Види са работата обаче чи тѣ ще ча- катъ за да испроводятъ на сюрдютъ нашии балкански чорбаджии и минимити пред- ставители до дѣто видятъ дѣйствието кое- то ще причини помежду българскіятъ народъ затваряніето на народната ни черкова и сюрдисуване, о на нашии владци, на на- шити попови, на нашии дякони независими.

Ако подиръ това чорбаджити и минимити

ти представители си налягатъ-парцалити и стоятъ мирни, тѣ нѣма да дѣйствуватъ на Високата Порта за да ги испроводи на сюр- дютъ. Нѣ ако слѣдуютъ да расписуватъ на сѣкадѣ за да лъжатъ народътъ съсъ на- мѣреніята на царското правителство, и най- много ако са въспротиватъ за заплацаніето на патриаршескити борчови, тогива тѣ ще правятъ дави срѣщу тѣхъ.

Хортувало са още въ скришнити съ- бранія които са държали на Фенеръ и въ членовити на синодѣтъ за срѣдствата кои- то можатъ да са зематъ за да свалятъ Съ- вѣтникътъ. Много членови казали чи за да не испатятъ сѣщата сѣдба на владци- ти ни чорбаджити ще оставятъ самички да падни Съвѣтникътъ: тѣ ще му кажатъ да спрѣ.

Нѣ други казвали чи мѣчно ще бѣди да са запрѣ този вѣстникъ до когито той ще са поддържа отъ рублети на Русія. За това, притурили тѣ, най сигурното срѣдство за да са запрѣ този извѣняъ органъ на бъл- гарскити чорбаджии е да са направи едно пи- смо отъ страна на голѣмата черкува до свѣ- титѣ синодѣ въ Петербургъ.

Въ това писмо щило да са изложи на свѣтитѣ си синодѣ въ Русія злото което правятъ на православната черкува органътъ на българскити бунтовнически чорбаджии и щила да го моли да дѣйствува официално при руското правителство за да прѣкъсени помощта на парити си и насърчаваніята на рускити консули.

Таквози е, на кѣсо, скратеніето на разискуваніята които станали въ скришнити събрания които сѣ държали на Фенеръ от- носително за нашии балканци, за нашии минимити представители и за тѣхнитѣ ор- ганъ Съвѣтникътъ.

Колкото за затваряніето на нашата на- родна черкова на Балатъ, за испровожданіе- то въ България на много владци които ин- тригуватъ тука съсъ нашии чорбаджии, за намѣстосаніето на тѣзи владци съсъ други владци по прѣдадени на фенерската патриаршія, за пзавжданіето отъ Цариградъ на Т.Т. П.П. Авксентія и Иларіона, и най се- тивъ за сюрдисуваніето на поповити и на дя- конити които сѣ на Балатъ, то е една работа рѣшена синодално, и за която споредъ как- то са вижда, сѣ направили веки потребити постѣпки на Високата Порта.

Прикаска ставало още за скоропното отнеманіе на чиновити на Т.Т. П.П. Иларіона и Авксентія; тѣ щели да ги закаратъ на голѣмата черкова придружени съсъ запѣта,

и тамо предъ цѣль святъ щели да имъ са- бликатъ владишкити дрехи и щели да имъ обрѣсатъ брадити.

Нѣ тѣи нѣща макаръ и да сѣ твърдѣ вѣроятни и твърдѣ възможни, не ни са ви- ждатъ обаче твърдѣ истински.

Лицето което са научило добръ и което ни даде тѣи новини, ни каза още чи цѣльта на сичкити тѣи строги мѣрки била да нас- плятъ българскіятъ народъ да плати борчо- вити на гръцката патриаршія.

Ето, наистина, новини твърдѣ важни. Ако нашии чорбаджии не бѣха имали нека- дърността да подбуждатъ смѣненія и алап срѣщу гръцката патриаршія, патриар- шіята не би намѣрила случай да дѣйствува както дѣйствува тя сега. Каква безумность, каква глупавищина отъ страна на нашии балкански чорбаджии които са мислятъ чу- довища въ цѣла България !!!

Прочитамъ въ Куріе д' Оріанъ:

„Ний извѣстихми преди нѣколко дена чи гръцкіятъ патриархъ са готвеше да земи пови мѣрки срѣщу двамата български владци Т.Т. П.П. Иларіона и Авксентія.

„Днесъ ний са научаваме чи патриаршіята не кандисала само съсъ влаганіето зето отъ тѣзи владци, за да не изпълняватъ тука никаква духовна служба, нѣ ти сполучила о- ще отъ Високата Порта отдалека нѣго имъ отъ Балатъ дѣто са назира българскіятъ метохъ.

„Патриаршіята не са вижда да иска да са спрѣ до тѣзи строги мѣрки срѣщу Българ- ти. Въ едно синодално събрание което са държало миналата недѣля, рѣшило са, казу- вать, да искатъ затваряніето на метохътъ и скоропното сюрдисуване на сѣки владка, попъ и дяконъ който не ще отиди да са покорп.

Скришната цѣль на тѣзи насилія е, увѣ- ряватъ ни, да задлжатъ българскіятъ на- родъ да заплати частта си отъ борчовити склучени отъ гръцката патриаршія.

„Предприятіето ни са вижда мѣчно. . . .

Ний извличамъ слѣдѣющити разсѣжде- нія дадени отъ царегранскіятъ кореспонден- тивъ на Емпарсіалъ, отъ Змирна, върху патриаршескити борчови:

„Преди нѣколко дена азъ ви убавихъ не- приличностити на вергіята която гръцката патриаршія са направи упълномощена да раз- фърля по сичкити Гръци, подданица на Н.Ц.В. Султана за да са заплатятъ бор- човити на общината.

„Сега една кореспонденция отправена на Финанция, броселски вѣстникъ, подтвърждава съсъ не помалко очевидностъ съдѣствіята на една таквава такса която са глѣда на съкъдѣ бѣжжестна и твърдѣ тешка.

„Преди да минимъ на особини финанции, кауауа белгийскіятъ листъ, ний трѣбува да принесемъ една извънредна вергія по шестъ гроша на човѣкъ който вселенскіятъ патрикъ, уишломоушенъ отъ Високата Порта, ще на-товари върху сичкити православни въ имперіята.

„Произведеніето на този патриаршески насилственъ дискосъ е отреденъ казувати, ва да са заплатятъ борчовити съсъ които са отекчава патриаршеското управление. Кои са коренити на тѣзи борчови? отъ дѣ произлѣ-зуватъ тѣ? въпроси които сѣ оставени на остроуміето на вѣрникити да рѣшаватъ. Кои сѣ гаранции на ползѣно употребленіе на тѣзи акарети? Високата Порта са е на-учила, безъ съмнѣніе за това преди да даде заповѣди на управителити си въ областити за да спомогнатъ на чиновникити натсварени отъ патриаршіята да направатъ преписуваніето и да расфърлатъ по шестъ гроша да пла-ти съски човѣкъ.

„Кореспондентинъ на Финанция ми-сли обаче чи царското правителство подѣй-ствувало съсъ едно голѣмо хладнокрѣвие и притуря: не са питатъ хичъ какъ едно насе-леніе което не си е платило още вергіити на царството ще направи за да плати единъ извънреденъ данѣкъ на патриаршіята; не си казувати хичъ чи Гръцити отъ имперіята трѣбуваши най наирѣш да платятъ сумити на хазната; чи ако не го направатъ, тѣ нѣ-матъ срѣдствата; чи да са тѣрпи единъ на-силственъ дискосъ отъ патриаршіята, то е да направи по лошаво положеніето на орачъ-тъ и нѣговити сношенія съсъ берачътъ на ондалжцити.

„Една друга точка която трѣбува да са земе въ уваженіе е тертипътъ за събиране-то който ще да са употрѣби. Знаи-са чи ко-гито са касай за да са събиратъ нѣкой си правдини, които са длѣжни на черковата, е-динъ представителъ отъ религіозната властъ са испроважда по селата, придруженъ съсъ единъ помощникъ и твърдѣ често съсъ два-ма запіетата. Разумѣва са чи сичкити тіа хо-ра лягатъ и ставатъ безплатно въ къщи-ти на селаченити, които имѣтъ да плащѣтъ не само шестъ гроша, нѣ още да тѣглѣтъ сичкити масрафи за принощуваніе и за прѣ-хранюваніе на берачити, съсъ такъви единъ начинъ щото първиятъ данѣкъ отъ шестъ гро-ша ще стани двоенъ и троенъ, което напро-ва естесгвенно по тешко, нѣма съмнѣніе, по-ложението на земледѣлцити.”

Тѣзи недѣля прѣхми една кореспон-денция отъ Панагюрище безъ подписъ. Съ-чинителъ ѣ са мѣчи да докажи достоин-ството и способността на В. Чолакова, и да възобличи онова което кореспонденциити на Съвѣтникъ тѣтъ и на Турция сѣ ка-вали относително за тамшнати чорбаджии В. Чолакова учителъ въ този градъ.

Кореспондентинъ напанада още твърдѣ неправедно върху личността на Г-на Бур-

мова, редакторъ на Съвѣтникъ тѣтъ, и го обвинява за фабрикантинъ на рѣченити ко-респонденции.

Ние съсъ драго съгце бихми помѣстили кореспонденцията на нашиятъ съотечествен-никъ. Защото главити, основнити начала на вѣстникъ тѣтъ ни сѣ да распространяватъ свѣтлинити на сегашната цивилизация и да изваждатъ отъ заблужденія нѣкои-си корес-понденции които са крѣятъ подъ булото на страстити.

Нѣ понеже тѣзи кореспонденция, нѣй я прѣхми безъ подписъ, стълповети на Тур-ция не могатъ да са отворятъ. Съка ко-респонденция неподписана и покрита е строго отблѣсната.

Панагюрскіятъ кореспондентинъ може-ше твърдѣ свободно да си покажи името на редакцията безъ да са страхува за обявява-ніето на името му Длѣжностити на вѣстни-карството не дозволитъ никоги да са у-баждатъ имената на кореспондентити.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ

САМОКОВЪ, 5 ОКТОМВРІЯ. — Отъ много врѣме насамъ за нашиятъ градъ нищо не са е писало по вѣстникити. Незнайни кои сѣ причи-нити. За това като ли написахъ слѣдѣжущити повини моля ви да благоизволити да отвори-ти стълповети на народніятъ ни вѣстникъ Турция.

Състояніето на нашити тукашни селени е критическо. Сичкити нѣмъ трудови презъ цѣла година останала на пусто. Онова което нѣмъ да-ваше нѣкакви надѣжди заради нѣколко мѣсеца са днесъ унищожавана.

Ний искаме да кажимъ за тѣхнити сеидби. Вий трѣбува да знайте географическото поло-женіе на Самоковъ: то са намира въ планина, и слѣдователно на високо. Зимата, мразътъ скоро заащатъ. Нѣ тѣзи година много отрано заа-наха. Отъ единъ мѣсець насамъ ний не presta-вами да имамъ снѣгъ и голѣмъ студъ, по нѣко-ги и дѣж.

Това измѣненіе на температурата ние не са надѣвахми да стани толкова рано. То произ-вѣде голѣмо злощастіе на селенити. Сичкити тѣхни сеидби са поврѣдиха. Защото сичкити нѣмъ жита и папури са намратъ по нивята на крѣщи. Това забаваніе стана отъ непребиране-то на десѣтъкътъ. Тѣ ще изгнѣтъ подъ снѣго-вити и дѣждовити. Врѣмето става отъ денъ на денъ по лошаво. Това измѣненіе на врѣмето туря селенити въ голѣмо отчаяваніе.

Житата на селенити не щяха да стигнатъ до този халъ ако нашия мюдюринъ бѣши зель добри мѣрки. Защото сичкитъ зараръ който ще произлѣзе селенити го отдаватъ на забавата за прибиране-то на десѣтъкътъ.

Нашиятъ мюдюринъ за да направи иконо-мѣ въ разносцити на царцината поставилъ са-мо единъ човѣкъ на десѣтъ села за да му бро-атъ десѣтъкътъ. На този човѣкъ не му стига на теріалното врѣме да глѣда сигурно работити си.

Нужно щото нашиятъ мюдюринъ да обър-ни вниманіето си на тѣзи злощастія на селени-ти. За сѣко село трѣбува по единъ берачинъ да събира десѣтъцити на врѣме, а нѣ на десѣтъ села единъ берачинъ който неможи никоги да стаса на врѣме.

Жално е да глѣдѣми селенити при житата и папурити които са сѣили презъ цѣла година да дождатъ да си купуватъ жито отъ градъ-тъ, а отъ друга страна да нѣмъ стоятъ житата заровени подъ снѣговити.

Учаницата ни са намратъ въ голѣмо рас-

тростство. Тѣ сѣ за съжалюваніе. Гражданити не даватъ никакви вниманіе да са потрудатъ да туратъ по достойни учители. Истината тѣ псѣха ушь за учителъ, нѣ дѣ и какъвъ никои не знае.

Колкото за дѣвическото училище то на-преднува както рацити. Нѣкой си чорбаджинъ ис-катъ да дадѣтъ пѣтитъ на сегашната учителна за да я заменятъ съсъ една друга тамъ угодна. Нѣ разбира-са чи тѣ искатъ да транспосуватъ чума за ваппрѣ.

За сега тѣзи сѣ монти новини. Съсъ вто-ро ще ви пиша по на дълго и ще обърна вни-маніето си най много до състояніето и злоупотре-бленіето на нашити самоковски чорбаджинъ.

Т. ПАЗАРДЖИКЪ, 20 СЕПТЕМВРІЯ. —

Въ сеиміятъ брой на почтеніятъ ви листъ прочетохми една кореспонденция отъ града ни. Непознатий кореспондентинъ ся подзелъ да из-вѣсти и той нѣщичко за испытаніето на глав-ното и дѣвическото ни училище. Благодаримъ му за безпристрастното оцѣняваніе за удовле-творителниты отговори на ученицити отъ главното ни училище подъ управленіето на Г. Ю. Ненова; а колкото за породеното него-дованіе между нѣколкоцина отъ гражданити ни отъ произнесеното слово отъ сѣдѣащия учителя, то негодованіе исклучително показва само самозванный членъ отъ минимото училищно на-стоятелство, който безсѣвѣстно лѣже, като си допростилъ да онѣше испытаніето противъ истината съ подписъ: отъ училищното на-стоятелство въ Съвѣтника, съ-врѣменно и въ Гайдата, да похвалява под-учателя Х. Ковачева, сляпо негово мекере, и да укорява учителя Г-нъ Ненова.

Незадоволный отъ словото нашъ съграж-даннинъ е схицѣтъ прѣятель на Г-нъ Чолакова, Стефана Захеріева упоманѣтъ въ статикътѣ ви.

Истина щѣ е прѣятель на Г. Чолакова, за-щото отъ както съгласихми Г-нъ Ненова за учителъ, незнаемъ отъ цю му гложидъ, все му е было думата да извадимъ Г. Ненова и усло-вимъ Г. Чолакова. Мы безъ да познаваме не-гова милость ни за добъръ ни за лошъ, малко му вървами за прехвалити като му доказахми: стига все на нашити главни бербери да са за-учуватъ да брѣснѣтъ, тѣ си глѣдай работата, това е знаніе на народа. Защото и прѣди шѣсъ години, когато негова милость отъ най-горя-щій Елани сѣ побѣлгари за кокълъ да гложидъ, ни натрапи единъ тѣкътъ тѣзе тѣзе прѣ-сенъ излѣзълъ отъ семинариѣтъ прѣхваленъ учителъ Г. Илія Економова, кой учителствува у четири цѣли години, за първата година съ заплатѣ 10,000 гроша, за вторѣ съ 8,000, за третѣ—7,000 и за четвѣртѣ — 6,000 гроша!... голѣмъ успѣхъ и за него и за училището ни. Сѣдѣте, колко е былъ благодаренъ народътъ за успѣха му, и той колко високо себе-си е цѣнилъ. Народътъ, изстуденъ че не показа ни-какъвъ успѣхъ на български, а не на френски итмски, както го прѣхвалаше настоятелътъ му за да го необезчести да покаже явно че го не ще, оборване му заплатата; а той като ся не утѣривалъ да ли сѣ намѣри другъ Пазарджикъ, мѣгаше, свиваше уши, като поиркадѣше то-гова оногова съ приличниты си поклоненія до земѣж, сѣдѣлаши и до днесъ белкитъ и за 3,000 гроша, както си е самъ исповѣдалъ, ако не му откажеше народътъ явно, да си дири мѣсто.

Жялно за насъ, любопытно за свѣта, щѣ бѣде като узнае и тѣя нѣзость, коя другадѣ, не вървами, да е бивала: достойніятъ учителъ былъ задѣлженъ по нѣкожъ хилядъ да плаща таудіе на настоятеля си който за това види-си да вдигна отъ него защитикътѣ си рѣжъ, като му не е платилъ послѣдникътъ година а днесъ е доста въ голѣмо и тѣсно дружество пакъ

съ него, чи интереси имъ, са взаимни!... Минимй настоятелъ, поопицавъ ся, както знаеъ и Г. Ненова, а той като му са не ядалъ, да видишъ и слушаешъ хулы, укору отъ нѣколко време и той самъ, и чрезъ мемеретата си Христа Ковачева подучителя и прѣдебившаго учителя Ция Економовъ, нъ съ това нищо, само извади отъ глава Христа подучителя та си отиди зачера безъ време!...

На минимй настоятелъ по ще изнася да намѣри пакъ учитель като Економова или и ежцаго, който като понаправи юка си тука, прави търговия нъ осѣгилъ е, че върви гроша на золъ. Отъ това говорени двамата опытаха ся да излизгъ яда си на Г. Ненова нъ испитаніето отгоръ. Съ каква нязость Г. Ция прѣдварши учителеныгы въпросы и ученическыты отговори! послѣ го покани Г. Неновъ да испица, но налетъ си горкѣтъ, като оти единъ старъ семинаристъ замѣчаль прѣдъ отговорыты на единъ 14 годишенъ ученикъ!... Безъ да му споменуваши шарлатаниты въ испитаніето, чрезъ които поднигна цялото събрание върху си на гнѣвъ, доназвамы това, което му забѣлжи конжакавачкый учитель Г. Петъръ Бонель прѣдъ едно събрание отъ 20, 30 души съдѣ испитаніето. Г. Економовъ! онъ е училъ въ Росіѣ, но знаете ли, че той ако да бѣше ся отнесълъ другадъ така, щамъ съ дървенъ господъ да са намѣрише вѣтъ!?

Нихия мнлостъ слушама че правили ко нгресъ да протестируватъ съ нѣколко даскалетины, не знаеъ испитаніето ли, учителя ли? видѣ щемъ. Само тѣ като лъжатъ, искать да увърятъ статиты си чрезъ подписи: община, настоятелство училищно... Това го протестирамы, не въспирѣмамы двамина тронца отпадиница да са гаврятъ съ общинжъ, съ настоятелство, ако нмать да си подписватъ свое имя, нъ и то ще е лишно да го въмѣстятъ като узнахте съ коя цѣль пишагъ.

Молимъ ви Г-не Редакторе, като благоволити да въмѣстити настояцето ни, дайте съдѣ върху поведеніето на такива плевели и препинатели на народното ни образование.

Граждани на аржанжи,
(слудувать потписити.)

Т. ПАЗАРДЖИКЪ, 23 СЕПТЕМВРІЯ. — Въ седмѣтъ брой на почтеннѣтъ ви вѣстникъ, прочетохъ единъ статіѣкъ отъ града ни, кояго са мѣчеше да докаже чи повѣтъ панагюрски учитель, Г-нъ Василь Чолаковъ, като не щѣлъ да да остане пограменъ отъ укоруыты, които му правили чрезъ Съ вѣстникъ тѣ, моляъ мя, като прѣятель да го оправдажъ нѣкакъ и като съмъ писаль нѣщо за дѣвическото училище, убѣдилъ съмъ нѣкои отъ гражданыты да ся притури нѣщо и за оправданіето на речениѣтъ учитель.

Ето явно доказателство на лъжливостъ на статіята; първо, че дописниците на вѣстникыты никога не пытатъ гражданыты що щѣтъ да съобщатъ на редакторыты и второ че такава статія за оправданіето на В. Чолакова никога не ся е виѣстила въ Съ вѣстникъ тѣ ведно съ изложеніето за испитаніето на дѣвическото ни училище, нъ ся е безсѣмѣстно прѣкрыла и отъ тука ся познава, че рѣченната наклеветителна статія не е писана, отъ Пазарджикъ нити отъ Панагюрице, нъ е намайсторена отъ неприятели ты паслиевы, помощници на...

Тѣй дописникътъ като ималъ вражда върху панагюрскыты чорбаджѣи, клѣвети безсѣмѣстно Г-на Чолакова, защото ги зашницявалъ, че бѣлъ рускы агентинъ и побуждалъ Българеты да ся прѣселаятъ въ рускыты степи и мене да компромитирува прѣдъ царското правителство като прѣятель на рускыты агенты.

Азъ не щѣ въспирѣма себе ся да оправдавамъ, като познатъ на публикѣтъ и на царското правителство, но ми е жално да глдамъ за чѣтны страсты да ся клеветатъ невинны човѣци, които си посвѣтили живота и бѣдностъта си за ползѣтъ на българскѣтъ книжевноостъ.

Г-нъ Чолаковъ, който ся занимава съ нѣкои полѣзни списанія и като ищѣхъ Панагюрицыты съ много принужденія, прѣдъ единъ годинъ още да го поставѣтъ учитель въ селото, той не въспирѣ да развали положеніето на Г-на Найденова П. прѣдъ времето му. Сега като ся свърши времето му, патовари ся съ тѣмъ длъжностъ, само и само да послужа на отечеството си.

Освѣтъ това Г-нъ Чолаковъ не е бѣлъ никоги агентинъ, и въ времето, когато ся вѣл неелха крайдунавскыты Българе за прѣселеніе отъ рускы агенты, Г-нъ Чолаковъ ся намѣраше въ Загребъ, дѣто бѣше прѣдприѣлъ да издаде нѣкои дрѣвности и костюмы, които бѣше събралъ въ Тракія и Македонія, нъ ози, който му са бѣше обѣщаль за изданіето имъ, по нѣкои особыя причины, като ся отрѣче, той ся принуди да ся прибере въ селото си, дѣто спокойно да изврши списаніята си и за доказателство на това, приключамъ въ единъ листъ отъ чешкѣтъ вѣстникъ По з о р ъ, издаванъ въ Загребъ за да ся увѣрите за нѣговото повѣденіе противъ рускѣтъ политикъ.

Колкото че съмъ бѣлъ прѣятель на Г-на Чолакова, азъ исповѣдамъ публично, че не самъ неговъ прѣятель съмъ, нъ и на всенкыты учени мѣжѣе, истински доброжелатели и благодѣтели на бѣднѣтъ българскы народъ, почитамъ и уважавамъ, и клаямы ся на всенкыты онѣ, които дѣйствуватъ за народното просвѣщеніе и образование. — Стефанъ Захаріевъ.

Т. ПАЗАРДЖИКЪ, 5 ОКТОМВРІЯ. — Вчера стана по всенкыти ни градски църкви тържественно молебствіе за дългоденствіето на Н. Ц. В. Султанѣтъ заради високата Му милостъ, които благоизволи да излее върху българскѣтъ народъ чрезъ връщаніето на народити ни пастири отъ заточеніе. Цѣлъ день са пиха здравци за Султана и за министрити му. Думата да е живъ царя за много години са чувашы въ сѣко събрание.

Помежду другити разговоры върху дожданіето на свещенноначальникити ни са хортуващѣ защо не е освободенъ и нашъ митрополитъ, Г. Пансіѣ Пловдивскій. Въ събраніята на онѣ, които мануватъ въ нашъ градъ като да познаватъ вървежа на работити, ся мудрува, споредъ писма отъ Цариградъ, чи ушь правителството позволило и на Нег. Прѣосвященство да ся върне въ столицата и дали ферманъ на представителити за освобожденіето му; но новопредѣленити отъ грѣцкѣтъ патрирѣши пловдивскій митрополитъ Панаретъ ушь са молилъ на представителити да не довождатъ и Н. Прѣосв. наедно съ другити архіереи защото на минимй пловдивски мѣбло да са повреди чѣстѣта! Това не бѣхми повѣрвали ако не ни извѣстяваше тѣя седмница още едно писмо отъ столицата, чи Г. Пансіѣ още са намира на островъ Халки.

Колко чудно нѣщо! Отъ една страна представителити вѣкатъ и крѣскажъ противъ фенерската патрирѣшия, а отъ друга слуша совѣтити ѣ. Прѣдставителити ако бѣха чисто народни, не трѣбаше никакъ да уважаваъ и да прѣпорѣчаватъ презъ народниѣ органъ този архіерей на Българити и още да му даждъ наименованіе пловдивскій, защото тѣ съ това показватъ, чи прѣзиратъ онѣ страдалецъ, който сега, далечъ отъ стадото си любезно и прѣятелити си, тѣгли за чуждъ нему народъ.

Нека знаатъ представителити и патрирѣхѣта, защото, не само нашѣтъ градъ, но и цѣла пловдивска област не познава другиго за митрополитъ освѣтъ Г-на Пансіѣ.

Вчера подиръ черковнѣтъ отпустъ, стана испитаніето на изимното училище въ махлатъ Чиксалѣтъ. Успѣхити, които показаха първоначалнити ученици въ растоніе на шестъ месѣца, правѣтъ тѣя послѣднити за похвала. Г-нъ Т. Николаевъ взаимноучитель, заслужава такожде похвалъ, а не като Г-на Христа Ковачева, кой, съ приготвени ученици пакъ, за една година даже и повече, ученицити му нищо не знааха.

До вчера потжалѣтъ въ салниство, даже и сега, Г-нъ С. З. са готови да направя отговоръ на дописката ми, обнародвана въ седмѣтъ брой на нашѣтъ вѣстникъ, и да жъ представи лъжовна, като щѣлъ да накара, както са научавамъ, Г... да напише писмото му отговорително и да покаже, чи моятъ дописка не е отъ тука, а незнамъ отъ дѣ си. Камахай Г-нъ С. З. всякой день хортува прѣдъ мнозина отъ туземцити, чи бы было много добръ да доведемъ за учитель въ градътъ ни Чолаковъ, чи бѣлъ зналъ богословіе и незнамъ още какъ, па пакъ не го е срамъ да са отрича отъ него. Читателити ви, мислжъ, познаватъ истината. За да са отговори на дописката ми Г-нъ С. З. пріе писменна наставленія отъ Чолакова.

Въ единъ отъ най послѣднити броеви на вѣстникъ Гайда, видѣхъ единъ членъ, писанъ отъ редакторѣтъ на тоя вѣстникъ, подъ заглавѣ Панагюрската работа. Г-нъ издателѣтъ на Гайдата, безъ да знае ходѣтъ на тѣя работа, като гусенъ, той са запрѣшилъ да запазва и да оправдава чорбаджити и най много Чолаковъ чи не бѣлъ рускій агентинъ. Като ми недопрощава времето да ся продължаваъ писмото, азъ щѣ само да кажжъ чи Чолаковъ е бѣлъ и е рускы агентинъ, а колкото за чорбаджити какви сж, сякой ги познава. Г-нъ Славейковъ ся провиква, чи нѣмало рускы агенты въ болгарско, като да го не е ни срамъ, като е и той самичкѣ такъжъ. Доказателство на това е и хийдѣтукътъ му, който употребилъ хемъ кога бѣше и бѣлгарски прѣдставителъ, като открадна и заведе въ Русіѣ епископѣтъ... Нека да си дере гърлото Гайдаря и да си казва пакъ какъто знае, сирѣчь бабини деветини, но кой ще го слуша?

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Идеята за единъ общій конгресъ зафана пакъ да са разгѣдува въ стѣлповѣти на германскити вѣстници. Ето какъво хортува върху този предметъ една кореспонденция отпавена отъ Берлинъ до Газетъ де ла Голонъ:

„Извѣстѣно е веки чп послѣдствіе на конвенціята отъ 15 Септемврѣя конгресътъ прѣдложенъ миналата година отъ императора Наполеона са вѣява пакъ върху политическѣтъ хоризондъ. Една отъ главити цѣли на конгресътъ бѣши да сключи италянскѣтъ въпросъ: това предложеніе кѣту са отблѣсна, Франція и Италия сключиха въпросѣтъ помежду си. Съдбата произведѣ дѣйствието си, и у Виена дѣто бѣха хората най противни на конгресътъ са виждатъ да мислятъ днесъ чи едно събирание отъ този видъ ще бѣди единственното сръдство за да са отстранѣтъ опасностити които можи да повлече съсъ себѣ си конвенціята отъ 15 Септемврѣя и да сполучитъ поправаніето на този трактатъ. Ето най намалю тука мнѣніето на политическити крѣгища обикновенно добръ научени. Ос-

въпъ това хората мислятъ чи Прусия ще улѣсни въ тѣхъ обстоятелства желаніята на Австрія и отдаватъ за тѣзи работа пжтуваніе-то на Г-на Бисмарка у Франція. „

— Словото произнесено въ Миланъ отъ Маркизъ Пеполли, главенъ търговецъ, относително за трактатътъ отъ 15 Септември оправдава сръбнати на пріятелити на свѣто-то сѣдалище.

Вѣстникъ Италія го обнародува кѣту едно драгоцѣнно свидѣтелство въ полза на народнитѣ вдѣхновения, и това ѣ представя единъ добъръ случай да изрази още веднѣжъ чи италианскіятъ патриотизмъ има право да са радува на френско-италианскіятъ трактатъ.

„ Въ единъ вѣсѣтъ, казува тя, който му са даде въ Миланъ, почтеніятъ дипломатъ испи една чаша за градътъ Туринъ съсъ една такваа слободностъ която характеризуватъ трактатити съсъ единъ начинъ твърде точенъ и твърдѣ чистъ.

„ Въ това обясненіе което излязува отъ единъ човѣкъ на когото неможи да са откажи авторитетътъ въ единъ подобенъ въпросъ, намѣтва са това отсѣжденіе: Трактатътъ не е само една добрина за Италія, нѣ още то забѣлжева едно вѣстържаваніе въ исторіята на успѣхътъ и на образованіето. Трактатътъ не докундисува въ нищо партіити на народната програма. Той струшава послѣдната халка която съединяваше Франція съсъ нашити неприятели . . . Най сетнѣ Г-нъ маркизъ Пеполли отбѣлснува съсъ отъ-ращеніе слуховѣти за едни срамни отсѣтѣпки на които той доказува никаквината.

„ Това слово въ сегашнитѣ обстоятелства ще са забѣлжи добръ. То допълнюва свѣдѣніята дадени отъ официалнитѣ документи. На тѣхъ които ще ни казунатъ още това смѣшно увѣряваніе за напускуваніето на Римъ, нѣй ще повтаряа съсъ подписуваніето а трактатътъ; конвенціята отъ 15 Септември не докундисува въ нищо народната програма която пише най напѣрѣшъ: Римъ, столица на Италія.

— Виенскитѣ листови са занимаватъ днесъ съсъ членовити на много вѣстници които съвѣтуваха Австрія да отсѣлжи италианскитѣ си области. Въобще тѣ отбѣлснунатъ тѣзи свѣти.

— Въпроса за земи, казува Бочавтеръ съ за насъ въпроси за бой. Боятъ за сѣко участваніе на земската читавина на имперіята, такваа е нашата политика, и нѣй мислиа да имаа право да я нарѣчемъ наблюдителна.

— Въ едно събрание отъ избиратели въ Гриничъ, Г-нъ Саломонъ представителъ отъ тѣзи областъ приказавъ едно слово въ което съ споменѣа сичкитѣ въпроси за вѣдншната и за вътрѣшната политика. Почтеніятъ представителъ одобрилъ правителството върху много точки и го критикувалъ върху други. Тѣй рѣкоплексалъ той за системата на неамисаніето показано отъ кабинетътъ въ дано-германскіятъ въпросъ, нѣ той изразилъ насѣрбиваніето за дето не са е дало на Америка посредствіето на Инглитера. Г-нъ Саломонъ са произнесалъ още и съсъ много горѣщина за единъ съюзъ помежду Франція и Инглитера.

Нѣй нѣма да са намисами за външната политика на тѣзи имперія, казалъ Г-нъ Саломонъ, нити за начинътъ съсъ който императорътъ управлява подданицити си. Азъ мисля твърдо чи францускіятъ императоръ е единъ господаръ толкови просвѣтливъ колкото и маѣдъръ и чи единъ свободенъ и сѣрдеченъ съюзъ е най добрата гаранція за мирътъ на Европа.

— Виенскитѣ конференци са виждатъ веки да наближаватъ да са свършатъ. Отъ Копенхагенъ, Виена и Берлинъ са научаватъ въ сѣщото врѣме чи мѣногити са загладиха или почти са загладиха, както за въпросътъ на границити тѣй и за финанціалнитѣ спогожденія.

— Споредъ вѣстникъ Европа преговорити за жевидбата на царскіятъ Князь на Данимаркія съсъ дѣщирята на царятъ на Швеція, които ставаха този мѣсець, неможилъ да сполучатъ.

— Ставало приказка въ Русія, споредъ слухови които са прѣскаали въ Лондра да са направи единъ новъ заемъ отъ едно двойно естество: първо щялъ да са сключи единъ малъкъ заемъ отъ вѣнъ който нѣма да са отрѣди освѣтъ да плати файдата на общенародніятъ борчъ на Русія; послѣ единъ други значителенъ заемъ щялъ да са сключи вътрѣ въ Русія за да служи за направата на жѣлѣзнитѣ пѣтица.

СЪБКАВИ НѢЩА И НОВИНИ.

По царска заповѣдъ: Али бей са наименова чиновникъ на канцеларіята на Голѣмѣтъ Везиръ.

— Н. П. Сами-паша, напѣрѣшенъ министъръ на общенародното просвѣщеніе прѣѣ почтенното председателство на книжевната отоманска дружина. Тѣзи дружина основана отъ нѣколко врѣме насамъ въ Стамболъ е въ пжтитъ на успѣхътъ; нейната библиотика са умложи значително. Царското правителство ѣ даде сега скоро една сума отъ десетѣ хиляди гроша за нови купуванія на книги.

— Едно страшно приключеніе станало въ единъ малъкъ градъ на България. Една млада жена сега наскоро оженена кѣту видѣла чи мжѣтъ ѣ ѣ лѣжѣлъ за една друга, отишла та намѣрила неприятелката си и ѣ утрѣнала; подиръ това кѣту са върнала у тахъ, ти утрѣнала и невѣрніятъ си сопругъ съсъ една баѣла; най-сетнѣ тя са убилъ самѣтика кѣту си забилъ единъ ножъ въ сѣрцето.

— Споредъ Журналь де Константинополь новата организация въ България не била освѣтъ едно опитуваніе на една управителна система която Високата Порта прави въ една цѣль на осѣрдоочаваніе. Ако това опитуваніе сполучи, кусурътъ отъ Румели и Малка Азія ще са раздѣлятъ на три или четири главни правителства които ще са повѣржѣтъ на чиновници съсъ една опитана способностъ и които ще иматъ една сѣдба и управителна организация които ще направи да са свършунатъ много работи безъ да са отираватъ въ столицната.

— Телеграфическото съобщеніе на Европа презъ Солоникъ и Кастеластія е направено отъ миналата недѣля.

— Съсъ драго сѣрце са научаваа чи Н. В. А'ли-паша, министъръ на външнитѣ работи който са бѣше разболѣлъ малко отъ нѣколко дена насамъ оздравѣлъ и ще доди днесъ на Високата Порта.

— По заповѣдъ на министърътъ на външнитѣ работи Т. П. Авксентій и Иларіонъ са испроводиха да живѣятъ на Орта-Кію.

— Вѣстникъ Франція извѣстѣва чи въпросътъ за възнагражденія дължни на отоманскитѣ подданици за напускуваніето на тѣхнитѣ мюлюки въ Бѣлградъ е днесъ сключенъ. Канукетъ на Сърбія въ Цариградъ, билъ дѣйствиелно натоваренъ да убави на турското правителство чи сумата която Високата Порта иска ще ѣ са дадѣ напълно.

— Миналата недѣля тръгнаха отъ градътъ ни до двѣсетъ момчѣта избрани отъ ерменскитѣ училища за да довършатъ наукити си въ Венеція.

— По причина на дѣждовити които валеа въ Змирна, по голѣмата частъ отъ житата сѣ значително поврѣдилъ.

— Ето фирманътъ който упрощавашъ отъ заточеніе народнитѣ ни владици; нѣ когото постапкити на балканскитѣ чорбаѣжи унищожиха:

Кѣмъ Н. П. Тефикъ паша, награденіятъ съсъ орденити Османіе и Меджидіе отъ първи класъ.

(Слѣдъ обикновенитѣ обичаи).

Да Ви е знайно, чи понеже едно отъ бѣлгѣрскитѣ свѣщенни лица Иларіонъ, който за винаа си прѣди нѣколко врѣме бѣше са заточилъ и ограничилъ въ Брусса, по Мохъ славна заповѣдъ, подаде жалба азъ която са оплаква, чи пострадалъ въ мѣсто на заточеніето си и проси изливаніето на Нашата милостъ за опрощеніе и освобожденіе, и понеже са видѣ достаточо и наказаніето му споредъ врѣмето на заточеніето му, за това по милостъ са издаде Мосто високо благоволеніе за опрощеніето и за освобожденіето му, и слѣдователно излъзе високіятъ Ми царски ферманъ който пролива милостъ

А ти горѣреченій управителю да побързаа да го имаа освободенъ отъ заточеніето и да го оставиа свободенъ.

Тѣй да знаешъ: на моятъ царски знакъ да дадешъ повѣреніе.

Исано въ свършакътъ на мѣсецътъ Ребиуль-Ахъръ на лето 1281.

— Съобщаватъ ни слѣдующото:

ЦАРИГРАДЪ 16 ОКТОМВРИА. — Обнародваната статія отъ единъ Македонецъ въ предпослѣднѣтъ листъ на Турція, произведе голѣмо смущеніе помежду църковнитѣ, а съсъ смуги безвѣрно прѣвосвѣщенникътъ Г. Панарета; който като видѣ статіята, безсѣвѣстно почна да напада връзъ мене и да увѣрява човѣцити и самъ себе си чи съсъ ѣ азъ писалъ, безъ да знае истината, за което весма много ми е чудно, но и жално ми е, като го глѣдамъ че са запѣлснунъ тѣй безумно. Прочее като не може да я потвърди връзъ мене, почна да напада връзъ едного и връзъ друго, съ намѣреніе дано нѣкого уплаши и са кажи самъ, обаче и тѣзи ги намѣтва както и мене безъ понатіе за този предметъ.

На конецъ азъ го жалъ за трудътъ що полага да издирва дописникътъ на тази статія, моля го да не напада на никого; първо да испита безъ пристрастіе писанитѣ нѣща и да ги каже съсъвѣстно ако не съществунатъ; весело нека ги опровергае за да затвори устата на дописникътъ, ако ли съществунатъ, а той посраменъ нека мѣлчи. А ако напотивъ немирува и желеа да научи дописникътъ, той нека ме пита мене чрезъ некой вѣстникъ и азъ съсъмъ готовъ да му са отговорѣ, и пыснати да ги кажа съ доказателство и по асно отъ колкото са писани. Прочее кое му е угодно това нека прави. — Свѣ. Синесій Райновъ,